

ODBORNÉ UČILIŠTE INTERNÁTNE
ŠROBÁROVA 20
POPRAĎ

DENNÍČEK

2020/2021

Slávnostné zahájenie školského roka

2020/2021

Začiatok školského roka sa na našej škole začal netradične, a to v prísnych bezpečnostných podmienkach, čo zapríčinil **nebezpečný vírus Covid-19**, ktorý sa začal šíriť vo svete a nevyhol sa ani Slovensku.

Počasie nám v tento deň nebolo príliš naklonené, bolo upršané ráno, a tak na školskom dvore pod vedením pani riaditeľky sme dostali podrobné informácie, ako bude nový školský rok prebiehať. Dozvedeli sme sa, že podmienkou vstupu každého žiaka do školy je, že neprejavuje žiadny z príznakov COVID-19. Túto skutočnosť potvrdzuje zákonný zástupca pri prvom nástupe do školy alebo po každom prerušení dochádzky v trvaní viac ako tri dni písomným vyhlásením. Žiak je povinný každý deň nosiť do školy dve rúška a hygienické vreckovky.

Na záver nám pani riaditeľka popriala veľa úspechov v novom školskom roku a zároveň podotkla, že zajtra sa opäť stretneme a začneme spolu pracovať na získavaní nových vedomostí a zručností.

Múzeum školám

V septembri nás príjemne prekvapilo vedenie školy, ktoré nám oznámilo senzačnú správu, že na budúci týždeň žiaci 2. a 3. ročníkov navštívia

hrad a skanzen v Starej Ľubovni.

Všetci sme boli touto správou potešení.

Nadišiel vytúžený deň a my sme sa všetci stretli na školskom dvore. Podľa pokynov a prísnych hygienických opatrení, ktoré nás sprevádzajú už od začiatku školského roka sme sa zoradili a spoločne vyrazili na parkovisko, kde nás už čakal autobus.

Cesta autobusom nám rýchlo ubehla a ani sme sa nenazdali, boli sme na mieste. Po vystúpení sme kráčali pešo asi 700 m, kde nám pani majsterka zakúpila lístky. Netrvalo dlho a prišla pani sprievodkyňa, ktorá nás sprevádzala hradom. Pútavým rozprávaním nás oboznámila s celou históriou hradu. Dozvedeli sme sa, že hrad bol postavený koncom 13. a začiatkom 14. storočia. Hrad vznikol ako hraničný strážny hrad, chrániaci obchodné cesty do Poľska. Ďalším našim prekvapením bolo aj to, že na hrade bol väznený aj Móric Beňovský – známy slovenský dobrodruh, cestovateľ, spisovateľ, vojak a kráľ Madagaskaru.

Po skončení prehliadky sa niektorí z nás odhodlali vystúpiť na vežu, kde nás čakalo veľké prekvapenie. Na vežu sme sa dostali úzkymi tmavými schodmi, ktorých sme napočítali asi 103. Príjemným prekvapením pre nás bol krásny výhľad na všetky svetové strany. Všetci sme sa zhodli na tom, že to stálo za to.

Spiša a Šariša. Najcennejším exponátom je zrubový gréckokatolícky kostol sv. Michala archanjela. Najpočetnejšie zastúpenie tu majú drevené obytné domy zo začiatku 20. storočia. V domčekoch sme našli množstvo predmetov, ktoré boli súčasťou každodenného života ich obyvateľov, a to: drotára, obuvníka, debnára, tkáčky či stolára. V rámci prehliadky sme sa stretli aj s ukážkami ľudových zvykov ako: narodenie, svadba, Vianoce či Veľká noc, ktoré boli v jednotlivých domčekoch znázornené. K domčekom patrili v minulosti aj hospodárske stavby ako maštale, sýpky, stodoly a iné, ktoré boli pre ich život veľmi dôležité.

Všetci sme sa zhodli na tom, že ľudia v tej dobe to nemali ľahké, nebol telefón ani počítač, čo by nám v dnešnej dobe asi chýbalo. Boli sme radi, že sme sa niečo nové o živote v minulosti dozvedeli a hlavne, že sme to videli aj na vlastné oči.

Cestou k autobusu sme rozprávali, čo nás najviac zaujalo. Po nastúpení do autobusu sme sa vybrali domov. Cesta nám rýchlo ubiehala. Spríjemnili sme si ju počúvaním hudby, spievaním, ale aj rozprávaním.

Už teraz sa tešíme na koncoročný výlet a dúfame, že nám to nič neprekazí.

Diana a Elys

HURÁ „Gánovce“

Začiatkom školského roka v mesiaci **september** sa uskutočnila turistická vychádzka do neďalekej dedinky Gánovce. Ráno sme sa zišli na školskom dvore, kde sme netrpelivo čakali v športovom oblečení, vybavení dostatočnou desiatou a vodou. Pod vedením p. Skokanovej a svojich triednych učiteľov sme napokon vyrazili. Cestou sme navštívili chránenú prírodnú pamiatku **Gánovské travertíny**. Niektorí z nás ani netušili, že v blízkom okolí sa takáto prírodná chránená pamiatka nachádza.

Na lúke uprostred obce Gánovce, v **lokalite zvanej Hrádok**, sa nachádza **travertínová kopa** chránená ako Národná prírodná pamiatka Gánovské travertíny. Hoci o tom na Slovensku bežný človek vôbec netuší, ide o **jedno z najvýznamnejších paleontologických nálezísk na svete**.

Dozvedeli sme sa, že v 20. rokoch 20. storočia tu istý strelmajster Koloman Koky našiel **pri ťažbe travertínu odliatok mozgu neandertálcu**. Vedel, že za tento nález, ktorý on sám považoval za skamenený mozog zvierťaťa, dostane od výskumníkov pár drobných a odovzdal ho spolupracovníkovi Národného múzea v Prahe.

Po krátkej prestávke sme pokračovali smerom ku **gejzíru s termálnou vodou**.

Tam sme sa zdržali, aby sme si vychutnali striekajúci gejzír, ktorý strieka termálnu vodu približne každých 30 minút.

Pokračovali sme ďalej k **Plačúcej Gánovskej skale**, z ktorej vyviera priehľadná slaná voda, ktorá je obrastená morskými trávami.

Zorganizovaná turistická vychádzka bola nielen náučná, ale preverila naše sily a vytrvalosť aj po fyzickej stránke, či po dlhej prestávke, ktorú spôsobil Covid-19 sme stále v kondícii.

Medzinárodný deň bielej palice

Vďaka tejto spolupráci už motoristov neprekvapí, keď človek, ktorý prišiel k priechodu pre chodcov zdanlivo bez ťažkostí, odrazu z kabelky či kabáta vytiahne bielu palicu a rovnako ako nevidiaci signalizuje, že chce prejsť na druhú stranu vozovky. Už vedia, že ide o človeka, ktorý má zachované len zvyšky zraku, ktoré sú v určitých situáciách nespoľahlivé a kvôli vlastnej bezpečnosti používa signalizačnú bielu palicu.

Nie je palica ako palica. Za tú, ktorá pomáha pri orientácii, chráni a zároveň informuje okolie vďačíme pani Guillyd' Herbemontovej (1888 – 1980). Osobné skúsenosti priviedli túto francúzsku aristokratku k úvahám, ako u nevidiacich znížiť nebezpečenstvo úrazu, a tým aj ich závislosť na iných. Inšpiráciou sa jej stali biele palice, ktorými policajti riadili dopravu na parížskych križovatkách. Vyvinula veľké úsilie, aby úrady vo viacerých krajinách uznali bielu palicu za ochranný znak nevidiacich, za čo získala viacero vyznamenaní. Tisíce nevidiacich po celom svete jej však ďakujú denne. Za samostatnosť a nezávislosť pri pohybe.

V tento deň vyhlasuje organizácia Únia nevidiacich a slabozrakých Slovenska verejnú zbierku s názvom: „**Biela pastelka.**“

Výnos verejnej zbierky Biela pastelka pomáha nevidiacim a slabozrakým:

- pri nácviku samostatnej chôdze bielou palicou
- pri výučbe čítania a písania Braillovhého písma
- kurzami práce s kompenzačnými, optickými a technicky náročnými pomôckami
- pri nácviku seba obslužných činností – varenie, pranie, žehlenie, upratovanie
- špecializovaným sociálnym poradenstvom

Október - mesiac úcty starším

Jeseň je obdobím umeleckých diel prírody,
ktorá je ako krásna paleta.

Stromy ohromujú pestrými farbami.

Takýmto krásnym umeleckým dielom
je aj človek v jeseni života.

Tvaroval a formoval ho sám majster život
svojimi skúškami, radosťami, ale aj starosťami.

"Človek je krásny nielen vtedy, keď má pružný krok.

*Človek je krásny podľa múdrosti, čo zračí sa mu v oku,
podľa vrások a bielych vlasov, podľa slov, keď ponára sa v hovore s deťmi do rokov, keď
aj on bol mladý.*

Človek je krásny vtedy, keď ho ľudia majú radi."

Október je mesiacom úcty k starším - nielen našich starých rodičov, ale aj tých, ktorí žijú v našom okolí.

Úcta k starším ľuďom by mala byť predovšetkým prirodzenou súčasťou nášho života, mala by byť spontánna a nenásilná. Starší ľudia si ju zaslúžia, pretože vekom nadobudli rôzne skúsenosti, ktoré odovzdávajú nám, mladším.

Úcta k tým, ktorí tvrdo pracovali, aby sa nám žilo lepšie. Úcta k tým, ktorí sa každý deň vzdávali radostí, ktoré im život ponúkal, aby urobili šťastnými nás, ich deti.

Úcta k našim otcom a k našim mamám, k našim prarodičom. Ku všetkým, ktorí si zodrali svoje ruky, aby naše zostali hladké a nepoškvrnené.

Mesiac október bol pre nás veľkou výzvou, akonašich starých rodičov potešiť a zároveň si ich aj uctiť.

Na začiatku školského roka sme sa rozhodli, že v mesiaci október navštívime domov seniorov v neďalekom Spišskom Štiavniku pri príležitosti úcty k starším. Na hodinách odborného výcviku sme naplánovali, že ich prekvapíme aj nejakou maličkosťou. Zhodli sme sa na tom, že naše prekvapenie bude v podobe medovníkov, ktoré im niektorí z nás odnesú. Na tento deň sme sa veľmi tešili, no zasiahol nás koronavírus, ktorý naše plány zmaril. Keďže medovníky sme mali pripravené, len sme ich osobne nemohli odnieť, poprosili sme sociálnych pracovníkov, aby ich v našom mene odovzdali. Dúfame, že až táto pandémia pominie, aj my sa s nimi budeme môcť stretnúť.

Október je mesiac, kedy si týchto ľudí a to, čo pre nás urobili, pripomíname. Nikdy na nich nesmieme zabudnúť. Nikdy! **A nepripomínať si ich iba v jeden deň alebo v jeden mesiac, ale každý deň v roku !!!**

Človek sa učí celý život a najlepším učiteľom sú jeho najbližší, rodina, rodičia, či starí rodičia.

Červené maky

Každoročne si **11. novembra** svet pripomína: „ **Medzinárodný deň vojnových veteránov**“.

Aj my sme si pripomenuli tento deň a to, že 11. novembra 1918 o 11. hodine a 11. minúte zaznela posledná salva pri podpise prímeria v Compiègne vo Francúzsku, ktorým sa skončila **prvá svetová vojna**.

Na rozdiel od všetkých predchádzajúcich vojen trvalo toto ozbrojené stretnutie nepretržite viac než štyri roky. Straty na ľudských životoch, ktoré si táto „Veľká vojna“ vyžiadala, nemali dovtedy obdobu v celých ľudských dejinách. Zo 65 miliónov vojakov mobilizovaných všetkými bojujúcimi štátmi ich bolo 8 miliónov zabitých a ďalších 21 miliónov zranených, alebo doživotne zmrzačených. Hrôzy a útrapy z tejto vojny zostali tak hlboko vryté do vedomia jej účastníkov, že bezprostredne na to ako vojna skončila, bol **11. november vyhlásený za Deň vojnových veteránov**.

Prečo symbol červeného maku ?

Prvopočiatky tohto symbolu, ako symbolu nového života, nájdeme v básni „In Flanders Fields“ od kanadského vojenského lekára, podplukovníka Johna McCrae.

Napriek tomu, že bol vojenským chirurgom, na útrapy a bolesť ranených vojakov, ktorých ošetroval v poľnom obväzisku, si nemohol zvyknúť. Svoju bolesť tlmil písaním básní. Osobitne sa ho dotkla smrť priateľa a bývalého žiaka poručíka Alexisa Helmera

z Ottawy, ktorý bol zabitý výbuchom granátu. Očitý svedok opísal, že toho rána, keď vial jemný východný vietor, sa červené (divé) maky medzi hrobmi akoby vlnili.

John McCrae svoju bolesť vpísal do básne, ale papierik s ňou zahodil. Okoloidúci dôstojník ho však zdvihol a poslal do Anglicka a tak sa jeho báseň publikovala 8. decembra 1915. Tradície nosenia červeného maku sa John McCrae nedožil. Báseň sa dostala aj do rúk americkej členky asociácie Mladí kresťania Moiny Michaelovej a inšpirovala ju k myšlienke urobiť z kvetu červeného maku poetický symbol obetí tohto dovtedy najväčšieho celosvetového vojnového konfliktu. Prvýkrát túto svoju predstavu realizovala v USA v roku 1920, keď červený mak ako symbol spomienky na vojnové hrôzy prijali americkí veteráni. V roku 1921 ju nasledovala francúzska Anne Guerin, ktorá tento symbol nového života rozšírila medzi kanadských a britských legionárov. V rovnakom roku sa k symbolu červeného maku prihlásila aj Austrália. Dnes môžeme vidieť kvet červeného maku pri spomienkových aktoch a ceremóniách pri príležitosti Dňa vojnových veteránov vo väčšine demokratických krajín, ktoré boli zatiahnuté do svetových vojen.

Nesmieme nikdy zabudnúť, že mier nie je samozrejmosťou !

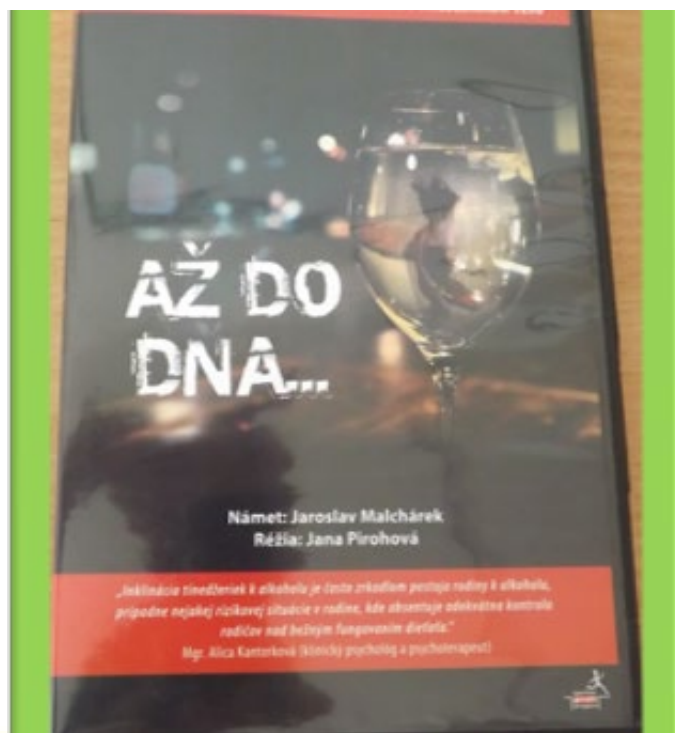
Európsky týždeň boja proti drogám

Tretí novembrový týždeň je venovaný Európskemu týždňu boja proti drogám. Cieľom je zamerať sa na prevenciu zneužívania návykových látok a zníženie dopytu po nelegálnych drogách najmä u mladých.

V rámci tohto týždňa aj na našej škole prebiehali rôzne aktivity pod vedením M. Loudu, L. Kocsisovej s názvom: „**Drogy, drogová závislosť, Nebezpečenstvo fajčenia na ľudský organizmus, alkoholizmus a Nedrogové závislosti.**“

Zaujímavosťou bola aj možnosť pozrieť si aj krátke filmy k tejto problematike a to: „**Anjeli a Vplyv pitia počas tehotenstva na plod.**“ Súčasťou aktivít boli rôzne prezentácie, videa a besedy, v rámci ktorých sme získali zaujímavé informácie.

Dozvedeli sme sa, že drogy nie sú nič tajomného, nemajú nad nami žiadnu moc, ak sami nechceme. Ak v rodine alebo v škole sa zistí, že mladý človek podľahol drogám, netreba túto skutočnosť tajiť, ale vyhľadať odbornú pomoc.

Kyberšikana

Dňa **4. decembra** problematiku **kybernetickej šikany - počítačovej šikany** nám priblížila koordinátorka pre drogovú problematiku A. Skokanová.

V rámci prezentácie sme sa dozvedeli, že je to špecifický druh šikany realizovaný prostredníctvom informačných a komunikačných technológií, najčastejšie prostredníctvom **internetu** či **mobilného telefónu**. Ide o zasielanie obťažujúcich, urážlivých či útočných **mailov** a **SMS**, vytváranie dehonestujúcich stránok a **blogov**, prípadne zverejňovanie fotografií a videí s cieľom poškodenia identity danej osoby.

Jej silný prejav sa najvýraznejšie vyskytuje na sociálnych sieťach ako **Facebook, Twitter, Instagram** a podobné. Avšak vyskytuje sa i pri hraní online **videohier, e-mailovaní** či písaní obyčajných **SMS** správ. Keďže sa najčastejšie objavuje medzi mladistvými na stredných školách je potrebné o tom hovoriť.

Problematika nás natoľko zaujala, že sme spolu rozoberali rôzne prípady o ktorých sme počuli medzi kamarátmi ale aj prostredníctvom televízie.

Súťaž v zdobení perníkov

Neodmysliteľnou súčasťou každých vianočných sviatkov je aj vôňa čerstvo upečených a vlastnoručne ozdobených medovníkov. Každoročne v tento predvianočný čas na škole prebieha súťaž v zdobení perníkov. Ani tento rok nebol výnimkou.

V dňoch **9. – 10. decembra** sa v aule školy za prísnych hygienických opatní konala súťaž v zdobení vianočných perníkov. O súťaž bol veľký záujem o čom svedčí až 44 súťažiacich z rôznych učebných odborov.

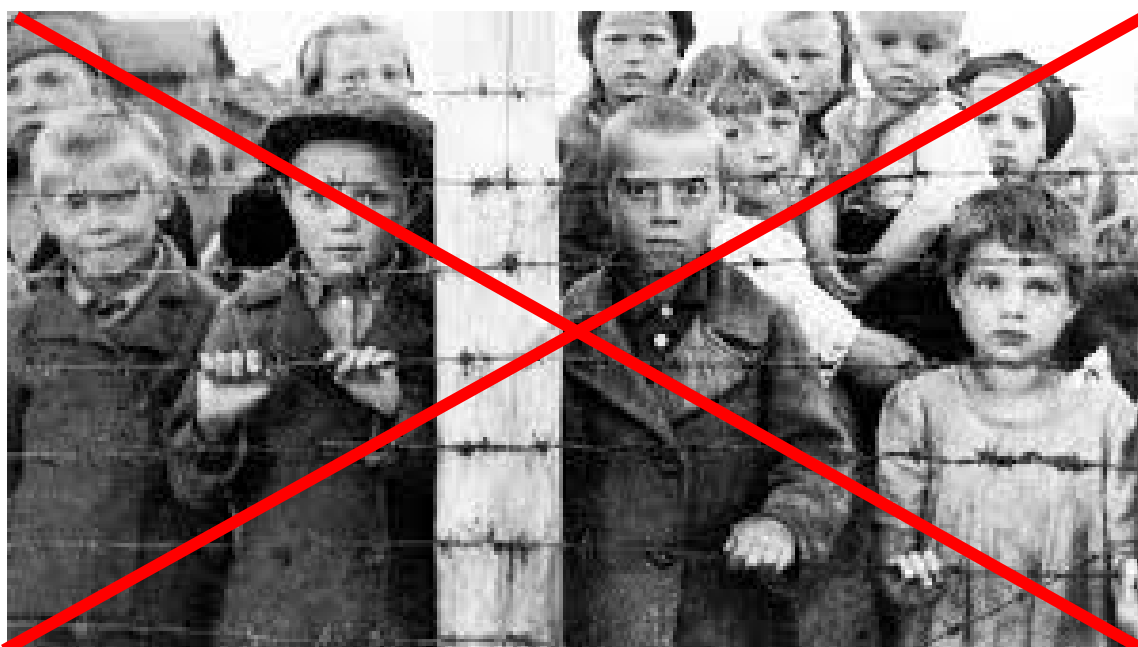
Úlohou každého súťažiaceho bolo vyzdobiť mikulášsku čižmičku a vianočný stromček pripravenou bielkovou polevou. Porotu tvorili žiaci a učitelia, ktorí mali možnosť vybrať a udeliť bod trom najkrajším perníkom. Rozhodovanie bolo veľmi ťažké, keďže všetky práce boli jedinečné.

Po sčítaní bodov sa na jednotlivých miestach umiestnili títo žiaci:

- 1. miesto ANDREA BANÁŠOVÁ 3.C**
- 2. miesto SEBASTIÁN ŠARIŠSKÝ 1.C**
- 3. miesto MONIKA TARČÁKOVÁ a ZDENKA MIŽIGÁROVÁ 3.C**
- 4. miesto MIROSLAVA KOKYOVÁ 1.C, PATRÍK GRADOŠ 1.K**
- 5. miesto RENÁTA KALOČANOVÁ 1.C, MIROSLAV ŽIGA 1.M**

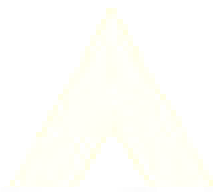
Súťažiacim srdečne blahoželáme!

Už nikdy viac...

Holokaust bola „štátom programovo riadená a plánovaná perzekúcia a genocída európskych Židov uskutočňovaná 1933–1945 nacistickým Nemeckom a jeho satelitmi“. Nemci ju nazývali „konečné riešenie Židovskej otázky“.

Slovo holokaust pozná takmer každý. Je to cieľavedomé vyvražďovanie Židov v 2. svetovej vojne. Kým Židia si na najväčšiu traumú svojej histórie zvolili opisné slovo spálenie, Rómovia použili metaforické vyjadrenie požieranie. Hoci sa o ňom nevie toľko ako o holokauste židovskom, osudy Rómov aj Židov mali počas vlády nacizmu veľa spoločného. Rovnako ako Židov ich považovali za menejcennú rasu, diskriminovali ich a napokon si pre nich vymysleli konečné riešenie, ktoré sa naplnilo v koncentračných táboroch.

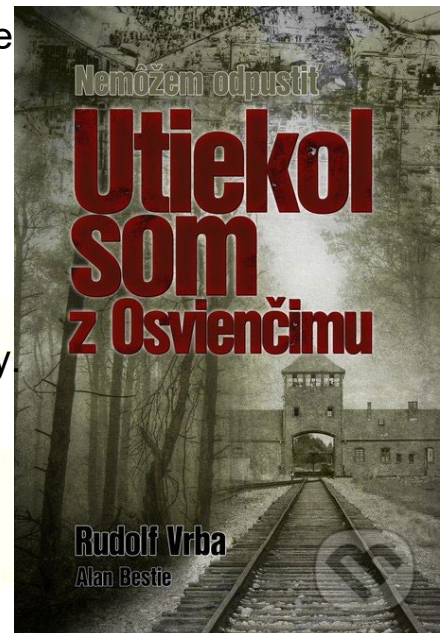
MAREC – MESIAC KNIHY

Marec je venovaný knihám, to však neznamená, že čítať by sme mali iba v marci.

V škole si mesiac knihy pripomíname každoročne rôznymi aktivitami. Tento rok naše životy a hlavne vyučovanie v škole ovplyvnil koronavírus, a preto sme sa rozhodli nabudiť vás siahnuť po knihe. Do pozornosti chceme dať knihu, ktorá vám vyrozpráva skutočný príbeh dvoch väzňov, odohrávajúc sa odohráva počas 2. svetovej vojny.

Utiokol som z Osvienčimu

Rudolf Vrba a Alana Bestie

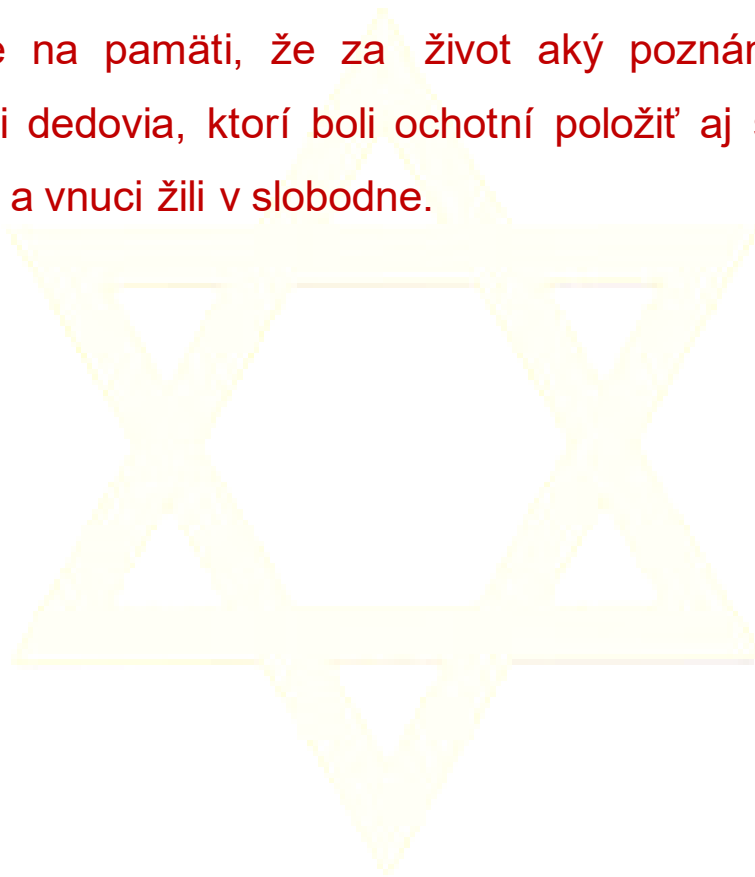
7. apríla 1944 sa v koncentračnom tábore v Brezinke, ktorý bol súčasťou koncentračného a vyhladzovacieho tábora Osvienčim, rozzvučali poplašné sirény. Ohlasovali útek dvoch väzňov. Tento hrdinský čin sa ako jeden z mála podaril dvom slovenským židovským väzňom.

Živé rozprávanie vás zavedie priamo doprostred diania, kde spolu s autorom, ešte mladíkom Rudolfom Vrbom, prežívate jeho pokus o útek z fašistického Slovenského štátu do Maďarska. Pri opätovnom návrate domov sa dostane do tábora v Novákoch, odkiaľ ho pošlú transportom, rovno do Osvienčimu. Tu zažíva ukrutné ponižovanie, neľudské zaobchádzanie, týranie a je svedkom strašnej smrti tisícov tamojších spoluväzňov. Ocítá sa uprostred obrovskej a neľudskej mašinerie smrti,

ktorú vytvorila Nemecká ríša, a snažila sa pred verejnosťou utajiť. Preto sa rozhodne utiecť...

Je to spoveď človeka, ktorý má silu otvorene hovoriť o veciach, o ktorých sa niekedy hovoriť nedá, ktorý vzdoroval nespravodlivému osudu, koľkokrát za neľudských podmienok, a pritom si dokázal zachovať svoju tvár. O osude týchto väzňov sa dozviete po prečítaní knihy.

Majme na pamäti, že za život aký poznáme dnes sa pričínili naši dedovia, ktorí boli ochotní položiť aj svoje životy, aby ich deti a vnuci žili v slobodne.

Adelka

8. máj - Medzinárodný deň červeného kríža

"Pomôžme všetci! Všetci sa každodenne z plných síl snažme o úprimnosť a odpustenie, o dobrotu a lásku, odvahou a nádejou, že svet bude bez vojen a budeme žiť v mieri."

Jean Henri Dunant

Deň narodenia Henryho Dunanta – 8. máj 1828 – si od roku 1948 pripomínáme v podobe **Dňa Červeného kríža**. Je oslavou úlohy zamestnancov a dobrovoľníkov svetovej organizácie - Červeného kríža pri záchrane ľudských životov a pomoci ohrozeným komunitám po celom svete. Poskytujú humanitárnu pomoc pri katastrofách po celom svete a zmierňujú ľudské utrpenie z choroby, hladu, nešťastia, či vojny.

Jean Henri Dunant

Dátum narodenia: 8. máj 1828

Dátum úmrtia: 30. október 1910

bol švajčiarsky spisovateľ, spoluzakladateľ Medzinárodného Červeného kríža, nositeľ Nobelovej ceny za mier. Od detstva mal citlivý prístup k chudobným a chorým ľuďom, často im pomáhal.

V roku 1859 bol svedkom krvavej bitky pri Solferine a na základe svojich dojmov sa rozhodol zorganizovať prvých dobrovoľníkov na pomoc raneným vojakom. Vtedy ešte netušil, že kladie základ najväčšej humanitárnej organizácie na svete. Navrhol založenie medzinárodnej organizácie na pomoc raneným vojakom a uzavretie medzinárodnej dohody o ich ochrane.

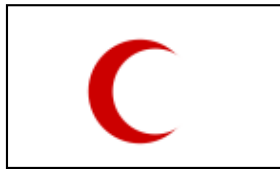
V roku 1863 sa v Ženeve konala konferencia, ktorej sa zúčastnili zástupcovia 16 európskych krajín. Na konferencii bol založený **Medzinárodný výbor Červeného Kríža**, čo je považované za počiatok celosvetového hnutia **Červeného kríža**.

Medzinárodné hnutie Červeného kríža a Červeného polmesiaca je názov pre medzinárodné hnutie, ktoré organizuje národné spoločnosti Červeného kríža. Majú rovnaké ciele, predpisy, symboly. Celosvetové pôsobenie je založené na dobrovoľnosti – pomôcť. Cieľom hnutia je chrániť životy, zdravie, dôstojnosť a znižovať utrpenie ľudí v núdzi následkom vojen, prírodných alebo technických katastrof a epidémií.

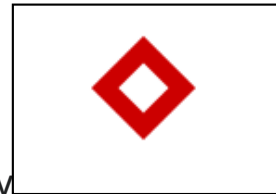
Znak Červeného kríža vznikol ako „obrátená“ švajčiarska zástava

Červený polmesiac – v islamských krajinách

Červený kryštál – je znakom izraelských humanitárnych pracovníkov

Svetový deň Červeného kríža a Červeného polmesiaca umožňuje každý rok upriamiť pozornosť svetovej verejnosti na osudy ľudí postihnutých vojnovými konfliktami, rôznymi násilnosťami, ale aj katastrofami rôzneho druhu.

Medzinárodné hnutie Červeného kríža a Červeného polmesiaca sa riadi týmito princípmi: **ľudskosť, nestrannosť, neutralita, nezávislosť, dobrovoľnosť, jednota a univerzálnosť**.

Prvé stopy o činnosti Červeného kríža na území dnešného Slovenska sa viažu s rokom 1881, keď tu vyvíjal úsilie Uhorský Červený kríž.

Novodobá história Červeného kríža na Slovensku sa začala písať 1. februára 1919, keď vznikol Československý Červený kríž (ČSČK).

V prvých rokoch svojej existencie pomáhal ČSČK ľuďom postihnutým vojnou. Sprostredkoval komunikáciu s vojnovými zajatcami, budoval útulky pre matky s deťmi, vychovával ošetrovateľky. V časoch hospodárskej krízy rozdával šatstvo, zriaďoval sirotince, chudobince, stravovacie zariadenia, sanatóriá, venoval sa aj správe niekoľkých nemocníc a pomáhal vystať sa s potrebami.

Počas druhej svetovej vojny Červený kríž v Čechách a na Morave násilne zanikol, na Slovensku sa činnosť Červeného kríža podarilo udržať. Po roku 1948 pracoval opäť ako Československý Červený kríž (ČSČK). Od roku 1993 je SČK nástupníckou organizáciou na území Slovenskej republiky s členstvom od roku 1919 podľa zákona NR SR.

Medzinárodné hnutie ČK/ČP svojou humanitárnou činnosťou už vyše 150 rokov pomáha miliónom ľudí zmierňovať ich utrpenie. Takmer pol milióna červenokrížskych pracovníkov a 11,6 miliónov dobrovoľníkov z viac ako 190 krajín ročne poskytuje pomoc a podporu 160

miliónom ľuďom.

Dobrovoľníci a zamestnanci SČK robia všetko pre to, aby spolu so zdravotníckymi pracovníkmi, orgánmi verejnej správy, samosprávy a ďalšími organizáciami pomáhali zmierňovať dopad pandémie COVID-19 na tých najzraniteľnejších.

Sú každodenne v teréne vo všetkých kútoch Slovenska, aby mohli tí, ktorým pomáhajú, zostať v bezpečí svojich domovov. Zabezpečujú donášku obedov, nákupy potravín a liekov, šitie a distribúciu ochranných rúšok. Vo viacerých mestách sú v stanoch pred nemocnicami, kde pomáhajú zdravotníkom. Sú prítomní v karanténnych centrách, odoberajú vzorky pri podozrení na COVID-19. Za dodržiavania prísnych hygienických opatrení sa starajú o klientov v zariadeniach sociálnych služieb, poskytujú opatrovateľskú službu a domácu ošetrovateľskú starostlivosť. V spolupráci so samosprávou, mestami a obcami podávajú pomocnú ruku ľuďom bez domova.

„Ostatné mesiace s vďakou a radosťou sledujeme, koľko ľudí je ochotných pomáhať. V Slovenskom Červenom kríži sa riadime heslom Spolu pomôžeme a veríme, že naša krajina a všetci, čo v nej žijeme, túto mimoriadnu situáciu spolu zvládneme“.

Vážime si prácu všetkých, ktorí pomáhajú zmierniť dopad pandémie!!!

Účelové cvičenie v Tatranskej Lomnici

Dňa **26. mája** sa uskutočnilo účelové cvičenie pre žiakov 1. a 2. ročníkov v **Tatranskej Lomnici**. V rámci tohto cvičenia navštívili **„Múzeum TANAPU a Botanickú záhradu.“**

Keďže sa nachádzame v blízkosti Tatier, boli pre nás pripravené rôzne výchovno-vzdelávacie aktivity s tematikou životného prostredia.

Našou spoločnou výzvou ešte pred odchodom bolo **urobiť čo najviac krokov**. Účastníci cvičenia urobili spolu **2 755 867 krokov**.

Vít'azom sa stalo družstvo KUCHTÍKOV.

trieda 1.S

Svetový deň životného prostredia

Vedeli ste, že životné prostredie VÁS potrebuje?

Dňa 4. júna sa na škole uskutočnili aktivity pri príležitosti „**Svetového dňa životného prostredia.**“

V tento deň nám počasie prialo, bol krásny slnečný deň, a tak sme začali hneď z rána.

Aktivity sa niesli v duchu ochrany našej planéty, boli rozdelené na práce v teréne, a to kosenie trávnik, hrabanie pokosenej trávy, pletie, ale aj polievanie záhonov.

Po krátkej prezentácii o životnom prostredí prebehli aktivity v triede zamerané na tvorbu plagátu jednotlivých svetadielov. Nechýbala tajnička, separovanie odpadu, ale ani naše návrhy na zlepšenie kvality životného prostredia. V rámci tejto aktivity sme sa všetci presvedčili čo o našej Zemi a živote na nej už vieme a v čom máme ešte medzery.

Ochranu životného prostredia sme prezentovali spoločným plagátom, ktorý sa niesol v znamení našich rúk okolo zemeguli.

Ako môžeš pomôcť? Daj si záväzok!

**UBER, VYPNI, RECYKLUJ,
KRÁČAJ ...**

Školský výlet

10. júna sa uskutočnil školský výlet určený len pre tretiakov, a to do Liptovského Mikuláša. Cieľom výletu bolo navštíviť „**Slovenské múzeum ochrany prírody a jaskyniarstva a galériu ILÚZIÍ.**“

Prvé kroky po vystúpení z vlaku nás zaviedli do múzea, ktoré je členené na 2 expozície umiestnené na štyroch poschodiach, od suterén - ných priestorov po podkrovie.

Počas zaujímavej prehliadky sme sa dozvedeli, že múzeum **vzniklo v roku 1930** ako spolkové múzeum pod názvom **Múzeum slovenského krasu.**

Od svojho založenia zhromažďovalo nielen zbierky prírodovedné a speleologické, ale aj etnografické, historické, archeologické a iné. V prvom období pôsobenia venovalo pozornosť hlavne jaskyniarstvu na Slovensku. V rokoch 1970 - 1981 tvorilo organizačnú zložku Správy slovenských jaskýň a neskôr rozšírilo svoju činnosť aj na oblasť ochrany prírody Slovenska. Od roku 1999 je v pôsobnosti Ministerstva životného prostredia SR. V súčasnosti múzeum sídli v historickej budove bývalého jezuitského kláštora z druhej polovice 18. storočia, ktorá bola komplexne zrekonštruovaná.

V priestoroch suterénu sa nachádza upravená expozícia **Kras a jaskyne Slovenska.** Nájdeme tu prehľad o jaskyniarstve vrátane ich výplni, objavovania, činnosti, histórií, typoch jaskýň, približuje špecifické formy života v jaskyniach, archeologické, ale aj písomné artefakty nájdené v jaskyniach.

V časti **„Chránená príroda Slovenska v celku Zem, miesto pre život“** predstavuje prírodu Slovenska so zameraním na chránené biotopy, chránené druhy, chránené územia, územia európskeho významu

a chránené vtáacie územia v kontexte európskej legislatívy, horniny, minerály, nerastné ložiská, paleontológiu, históriu ochrany prírody a poukazuje na jednotný základ a princípy fungovania všetkého živého na planéte Zem.

Zaujímavú časť **„Chránená príroda Slovenska v celku Človek, hory, NATURA 2000“** nám priblížila voľnočasové i hospodárske aktivity človeka, turistiku a horolezectvo, lyžovanie a skialpinizmus, lesníctvo, drevárstvo, poľnohospodárstvo, ovčiarstvo a dobytkárstvo, ale aj poľovníctvo, rybolov a včelárstvo a ich dopad na prírodu.

Ďalšou našou aktivitou bola návšteva **galérie ILÚZIÍ**, ktorú **tvorí fascinujúci svet optických klamov.**

Umenie optických ilúzií nám vyrazilo dych, neverili sme vlastným očiam, čo dokáže optický klam, ako napríklad prečítať si noviny na vrchole mrakodrapu, zatelefonovať si na dne bazéna, podávať syr myške, či pohladkať slona a ešte omnoho viac nepochopiteľných vecí, ktoré sme si

pomocou svojich telefónov mohli zobrazíť. Presvedčili sme sa, že nič nie je v skutočnosti také, ako to na prvý pohľad vyzerá!

Ján Amos Komenský osvzdelaní:

"Škola života nepozná prázdniny."

Jan Amos Komenský (89) | O živote (2460)

"Škola bez disciplíny je ako mlyn bez vody."

Jan Amos Komenský (89) | O disciplíne (20)

"Ten, kto nemiluje knihu, nemiluje múdrosť. Ten, kto nemiluje múdrosť, stáva sa hlupákom."

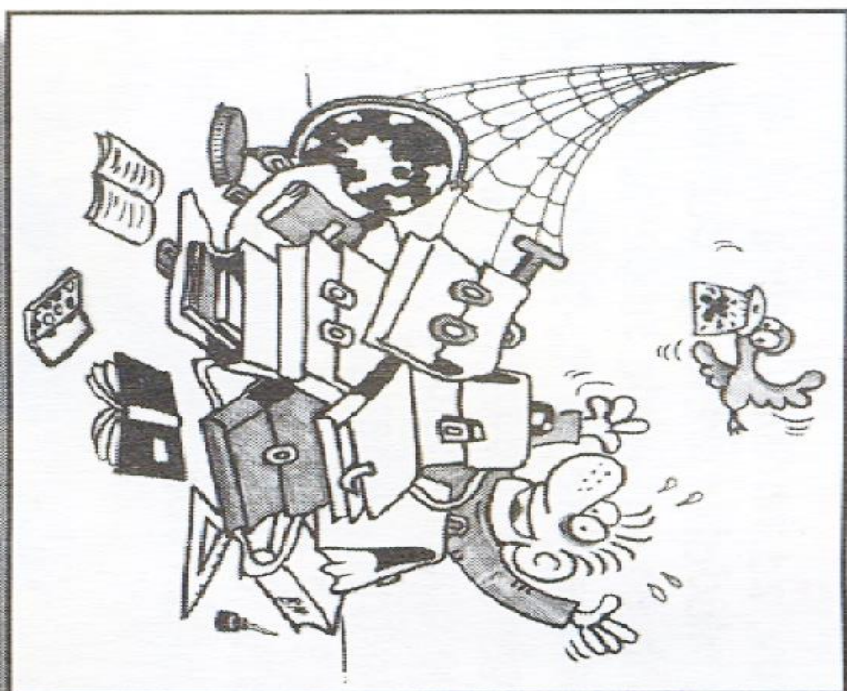
Jan Amos Komenský (89) | O láske (3802)

„Cieľom vzdelania a múdrosti je, aby človek videl pred sebou jasnú cestu života, po nej opatrne vykračoval, pamätal na minulosť, poznal prítomnosť a predvídal budúcnosť.“

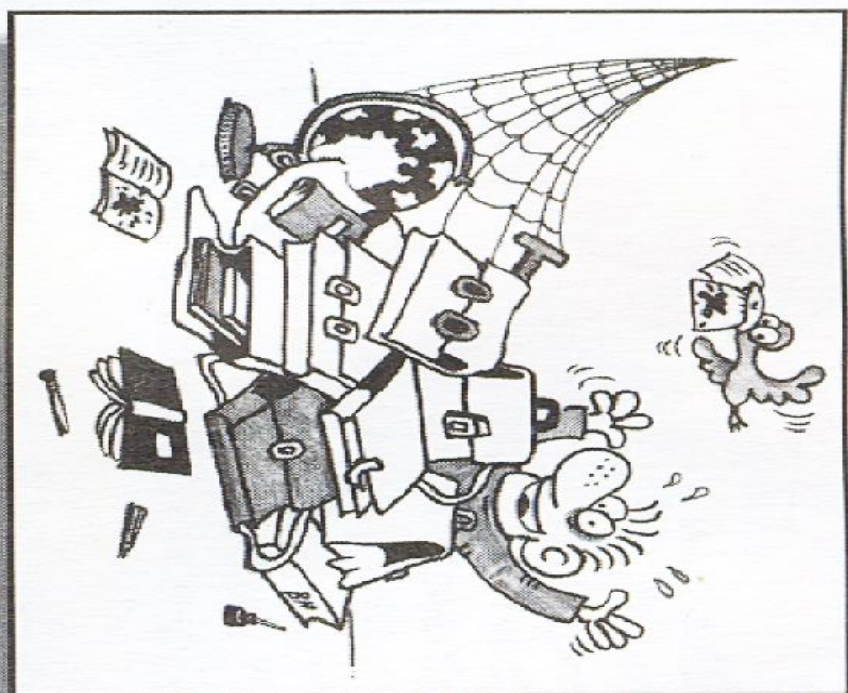
Jan Amos Komenský

"Spanilý človek neučený - čo iného ako papagáj s krásnym perím."

Jan Amos Komenský (89) | O ľudoch (3383)

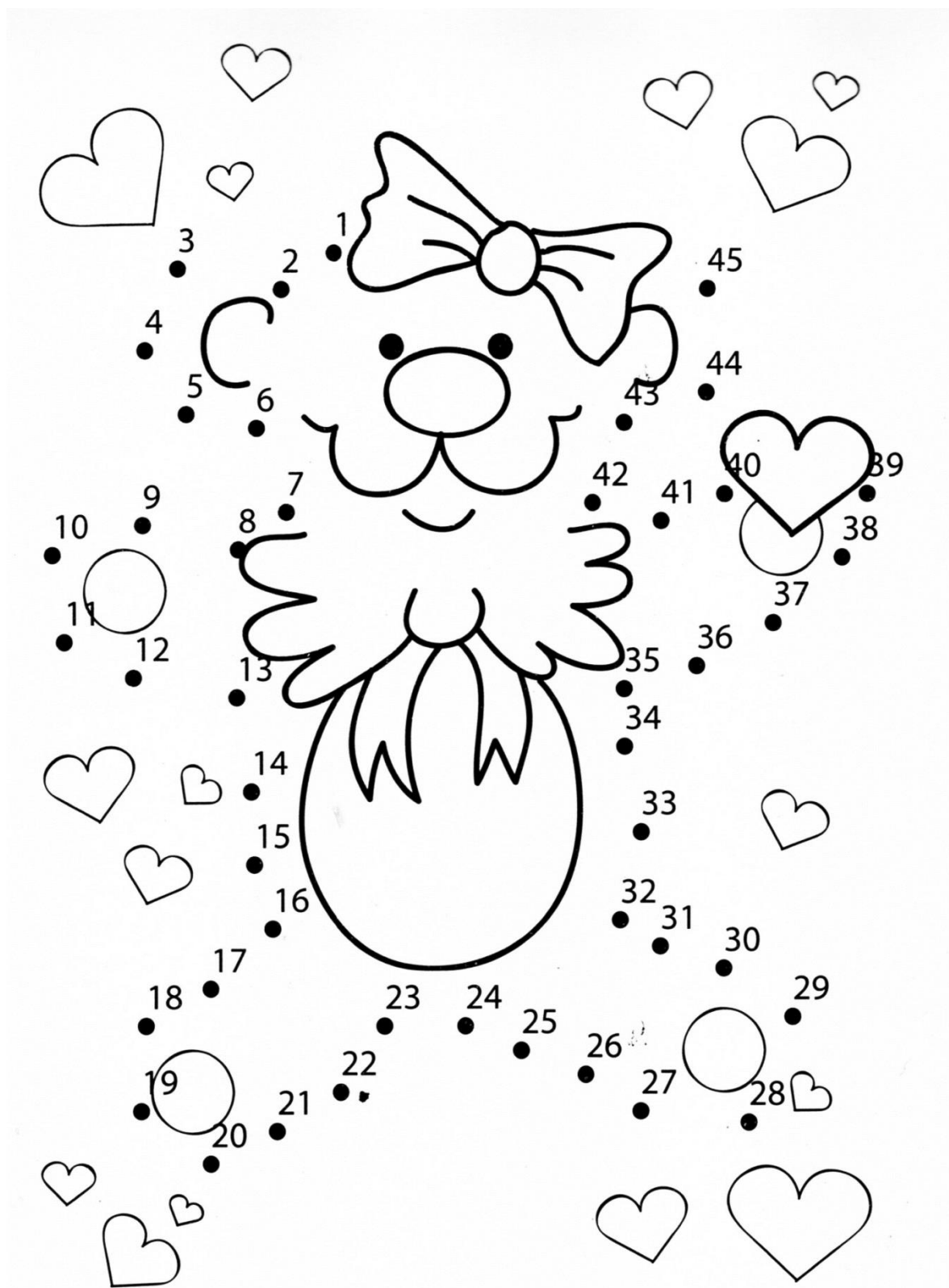

Nájdí 13 rozdielov medzi
2 obrázkami.

LUPROHLAČKY

Našiel, zozbieral, vytrhol zo zošita a neoznámkoval MILAN LECHAN
z Martina

Zelenina

Líšy sa od ovocja tým, že je zrelá, choci je zelená, choci je zelená až po samé kolená. Zelenyna obsahuje veľmi zdravé dusičnani, ale y vitamín C, ktorý je f cesnaku, papryke a v tabletkách. My často máme na obet kus našej záhradi. Zo zeleniny mám rád brokovicu. Medzy obľúbené rastlini patria u človeka chmeľ, hrozno a tabak. Cibuľa je plačlivá zelenina a karfiol sa používa ako zelenynová náhrada poriadneho obeda. Fšade poletuje babie leto a zbiera sa cukrová a dobytková ropa a iné rastliny, ktoré sa mi už nezmestja do slohovej úlohi. Čo znamená pre rastlinu hnoj, to je pre mládež škola.

Počet chýb:

Známka:

Ak si macher spočítaj, koľko pravopisných chýb urobil Jožko Flák a oznámuj ho! Môžeš používať aj kalkulačku.

Za hrst' vtipov:

- Janko, vymenuj nám nejakú objemovú mieru, - vraví učiteľka.
- Liter.
- Dobre, a poznáš nejakú väčšiu?
- Áno, prosím, demžón.

Učiteľ kára žiačku:

- Marika, prečo si si neurobila domácu úlohu?
- Vypadol elektrický prúd.
- A čo si robila potme?
- Pozerala som televíziu.
- Bez prúdu?
- Zapálili sme si sviečky.

V škole:

"Máš domácu?"

"Hej."

"Tak nalej!"

Dežko sa chváli v škole pani učiteľke:

- Pani učiteľka, moja staršia sestra má infekčnú žltáčku.
- Ach, Bože! Dežko, choď ihneď domov! - vystraší sa pani učiteľka, že Dežko nakazí celú triedu.

Po týždni stretne pani učiteľka veselého Dežka na ulici a vyzvedá:

- Tak čo, Dežko? Ako sa má sestra?
- Zatiaľ neviem, pani učiteľka, - odvetí Dežko, - to viete, kým príde list z Anglicka, to trvá.

- Pani učiteľka, môžem byť potrestaný za to, čo som neurobil?
- Nie, Janko, to nie.
- Tak sa priznám, neurobil som si domácu úlohu.

AHOJ...

**DO VYDANIA NASLEDUJÚCEHO
ČÍSLA SA LÚČI REDAKČNÁ RADA:**

- ♣ **Adélka Mayerová**
- ♣ **Emka Urbanová**
- ♣ **Kristína Mirgová**
- ♣ **Andrea Čonková**

**Koordinátorky: Mgr. Rusnáková
Ing. Michnicová**

September – jún 2020/2021

